

EVOLUTIA ADMINISTRATIVĂ

Primei împărțiri a județului Ialomița în plase i-a corespuns pentru aceste meleaguri plasa Dridu. Conform evidenței de la 1778 în evidența plasei Dridu erau înregistrate doar satele: Speteni, Bărcănești, Condești și Ulești de Sus.

În anul 1831, plasele județului Ialomița sunt reorganizate (rezultând 3 plase), astfel că alături de cele patru sate existente și înregistrate în plasa Dridu, a apărut și satul Stoenesti toate fiind incluse în plasa Ialomița cu reședința la Slobozia.

În anul 1874 s-a făcut o nouă distribuire a comunelor, plasa Câmpu cu reședința la Urziceni cuprindea 14 comune printre care și comunele, Speteni (cu satul Borănești), Bărcănești (cu satele Eliza-Stoenesti și Condești) și comuna Ulești (cu satele Frumușica și Arțari). Ulterior, prin Legea din 4 august 1876 s-a revenit la circumscripțiile plășilor din anul 1864 (satul Condești redevenind comună).

După războiul de independență prin Legea din 25 mai 1882, reducându-se la 3 numărul subprefecților județului, este reorganizată și plasa Câmpu aceasta cuprinzând 23 de comune cu reședința la Urziceni. Cu prilejul acestei reorganizări, satul Eliza-Stoenesti s-a despărțit de comuna Bărcănești, astfel înființându-se comuna Eliza-Stoenesti, cele 5 sate devenind comune fiecare cu primărie și judecătorie proprie. Boierul Alexandru Fochide a devenit prefect al județului Ialomița și ulterior președinte al Consiliului Județean, influențând organizarea administrativă a acestor meleaguri.

Primul efect al influenței lui Alexandru Fochide îl constituie faptul că la 1 noiembrie 1892 s-a înființat plasa Câmpu-Mostiștea cu reședința în comuna Bărcănești având în componență 15 comune (Arțari, Axintele, Bărcănești, Borănești, Condești, Copuzu, Coșereni, Dor Mărunt, Eliza-Stoenesti, Frumușica, Lehliu, Rași, Speteni, Ștefănești, Ulești). Din păcate această organizare nu a rezistat decât aproape 4 luni, până la 22 februarie 1896, când se organizează plasa Câmpu cu reședința la Urziceni (cu 24 de comune în subordine), având în componență și cele 5 comune a căror evoluție ne interesează.

Odată cu trecerea în secolul XX, frământările administrative pe aceste meleaguri s-au înmulțit, astfel că din 1 aprilie 1901, plasa Câmpu a fost reorganizată. Motivul l-a reprezentat reducerea numărului subprefecților la doi și înființarea a trei posturi de revizori comunali plătiți de județ (directorului prefecturii dându-i-se și atribuții de subprefect). Plasa Câmpu cu reședința la Urziceni a fost redusă la 19 comune între care și comunele Bărcănești, Speteni, Condești, Ulești și Eliza-Stoenesti.

La 23 aprilie 1904 din cauza dificultăților pe care le întâmpina directorul prefecturii în coordonarea plășilor, plasa Câmpu a fost reorganizată, astfel s-a înființat plasa Eliza-Stoenesti alcătuită din 11 comune având reședința la Eliza-Stoenesti. Aceasta cuprindea comunele: Alexeni, Axintele, Bărcănești, Borănești, Broșteni, Condești, Eliza-Stoenesti, Frumușica, Manasia, Speteni și Ulești.

Din păcate plasa Eliza-Stoenesti s-a desființat după numai un an, astfel că la 25 aprilie 1905 prin decizia ministerială nr. 24963 din cauza

economiilor bugetare s-au făcut alipiri ale plășilor, din reunirea plășilor

Lehliu și Eliza-Stoenesti rezultând plasa Lehliu cu reședința la Lehliu.

Între anii 1910-1919 s-a reorganizat plasa Eliza-Stoenesti cu reședința la Eliza-Stoenesti. Plasa cuprindea aceleași 11 comune: Alexeni, Axintele, Bărcănești, Borănești, Broșteni, Condești, Eliza-Stoenesti, Ulești, Speteni și Manasia.

După terminarea primului război mondial, din anul 1919 plasa Eliza-Stoenesti, s-a desființat, cele 5 comune fiind arondate în plasa Urziceni.

Cu toate că s-au mai făcut reorganizări ale plășilor județului Ialomița în anii, 1926, 1929, 1936, cele 5 comune, Speteni, Bărcănești, Eliza-Stoenesti, Condești și Ulești, au făcut parte din plasa Urziceni.

Începând din anul 1939, s-a decis unificarea comunelor, astfel din alipirea celor 5 comune au rezultat 2 comune. Din reunirea fostelor comune Bărcănești și Speteni, a rezultat noua comună Bărcănești cu reședința în satul Bărcănești, iar din reunirea fostelor comune Eliza-Stoenesti, Condești și Ulești, a rezultat noua comună Eliza-Stoenesti cu reședința în satul Eliza-Stoenesti.

Între anii 1938 și 1940, jud. Ialomița (cu plășile aferente), a fost integrat Rezidenței Regale a Ținutului Marea, cu sediul la Constanța, iar între anii 1941-1950, Inspectoratului Regional Administrativ Constanța.

Începând cu anul 1950, organizarea administrativă a țării s-a făcut după modelul sovietic, astfel cele două comune (Bărcănești și Eliza-Stoenesti) au făcut parte din raionul Urziceni. Apartenența raionului Urziceni s-a schimbat însă succesiv, astfel că între anii 1950-1952 a făcut parte din regiunea Ialomița, apoi în perioada 1952-1956 a fost cuprins în regiunea Ploiești, pentru ca între anii 1956-1968 să facă parte din regiunea București.

Începând cu anul 1968, comuna Bărcănești (formată din satele *Speteni și Bărcănești*) și comuna Eliza-Stoenesti (formată din satele *Condești, Ulești și Eliza-Stoenesti*), au fost desființate abuziv, astfel că prin unirea celor două comune s-a constituit actuala comună Bărcănești. Prin această nouă organizare, cele două foste comune au devenit sate oficiale astfel că începând cu anul 1968, noua comună BĂRCĂNEȘTI este alcătuită oficial din satele, Bărcănești și Condești.

Tot începând cu anul 1968, s-a revenit la împărțirea tradițională a țării în județe, astfel că în perioada 1968-1981 nou extinsa comună Bărcănești a făcut parte din județul Ilfov cu reședința la București, iar din anul 1981 a revenit la județul Ialomița (reorganizat pe o suprafață mai mică și având reședința la Slobozia).

EVOLUTIA TERITORIALA

Satele comunei Bărcănești sunt sate de luncă ce fac parte din tipul de sat adunat cu formă geometrică dreptunghiulară, lungimea totală de 8 km ce copiază pe latura sudică traseul sinuos al malului drept al luncii Ialomiței („malul coastei”). Evoluția teritorială a comunei Bărcănești a fost în general pozitivă atât în extravilan, cât și în intravilan.

Un rol major față de cum s-a desăvârșit în timp extinderea, l-au avut deversările Ialomiței dintr-o albie în alta, astfel propriu-zis Ialomița având în acest sector al luncii sale 3 cursuri de apă (albiile minore) cu vârste diferite. Cursul cel mai vechi din care se păstrează porțiuni

de vale mai evoluate (cu versanți mai aplatizați) forma o linie sinuoasă care curgea aproximativ în zona actualei șosele județene, meandrat când pe stânga, când pe dreapta pe vetrele satelor Speteni și Bărcănești. Satul Bărcănești era traversat apoi pe diagonală, ulterior albia depărtându-se de malul “coastei” în dreptul satelor Eliza-Stoenești, Condești, Ulești, având un traseu aproximativ pe la marginea actuală a vetrelor satelor respective, cursul continuându-se spre est pe teritoriul comunei învecinate Axintele unde forma fostelor văi este mai evidentă (văi ocupate acum de lacuri).

Cea de a doua albie minoră (ca vechime) este actuala veche matcă a Ialomiței situată în nordul comunei aproximativ la jumătatea distanței dintre vatra satului și actuala albie minoră a Ialomiței. Aceasta avea un parcurs foarte meandrat (sinuos) cu precădere în sectorul satelor Speteni și Bărcănești (confluența acestora cu actuala albie se făcea în sectorul satului Eliza-Stoenești). Prima albie, și cea mai veche (ce trecea prin sate) era părăsită, fiind ocupată de ape doar în anii ploioși când erau inundate. În general Ialomița curgea pe cele două albi simultan (actuala albie și matca veche) până când autoritățile au regularizat cursul Ialomiței, direcționându-l pe actuala albie minoră.

Primele vetre ale satelor erau în Speteni și Bărcănești între actuala șosea și “malul coastei” (Lunca Ialomiței). La Eliza-Stoenești erau două cătune Stoenești (mai vechi situat între șoseaua județeană și “malul coastei” și Eliza situat pe stânga șoselei, spre luncă). Satul Condești avea o întindere mică (sat vechi de moșneni) situat între actuala șosea județeană și malul coastei (drumurile plecau din drumul ce cobora versantul drept al luncii, râpa) și se îndreptau radial spre luncă fapt ce demonstrează strânsele legături în vremuri vechi între Condești și Vlăiculești (satul lui Vlaicu) mulți dintre actualii locuitori ai Condeștiului fiind veniți din satul Vlăiculești. În sfârșit, satul Ulești se întindea pe ambele părți ale actualei șosele județene. Vechea vatră a satelor era mult mai redusă (40 % din cea actuală). În timp suprafața a evoluat (cu precădere în sec-XIX) mărindu-se constant. De remarcat este faptul că satul Eliza Stoenești era aproape lipit de satul Bărcănești, iar satul Condești era lipit de satul Ulești.

A existat în general o similitudine logică între creșterea populației comunei și creșterea suprafeței vetrei locuite (intravilan). Suprafața teritoriului intravilan a crescut de la 380 ha (3,80 kmp) în 1890, atingând valoarea maximă în 1975 cu 654 ha (6,54 kmp), după care suprafața intravilanului a început să scadă, ajungând la 583 ha (5,83 kmp) în 2004. Această oscilare a suprafețelor extravilane și totale, se datorează deselor schimbări organizatorice din zonă la nivel de plase, județe, raioane, regiuni, de-a lungul timpului comuna Bărcănești având o istorie foarte frământată din punct de vedere administrativ, atât pe plan intern (în interiorul comunei), cât și pe plan zonal.

